

Minister Zdrowia

Warszawa, 2021 -04- 16

ADP.0164.47.2021.AL

Pan
Szymon Osowski
Pani
Katarzyna Batko-Tołuć
reprezentujący
Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

Decyzja

Na podstawie art. 16 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176.), dalej jako: „ustawa o dostępie do informacji publicznej” oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), dalej jako: „k.p.a.”, po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, który wpłynął do Ministerstwa Zdrowia w dniu 19 lutego 2021 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej, zwanego dalej również „wnioskiem”, w sprawie udostępnienia informacji publicznej, który w pkt 2 dotyczył udostępnienia informacji o nagrodach przyznanych pracownikom Ministerstwa Zdrowia w roku 2020, poprzez podanie imienia, nazwiska, pełnionej funkcji, kwoty nagrody oraz uzasadnienia przyznania nagrody,

odmawiam udostępnienia informacji publicznej w ww. zakresie.

Uzasadnienie

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska, dalej „Wnioskodawca”, w dniu 19 lutego 2021 r. złożyło za pośrednictwem poczty elektronicznej do Ministra Zdrowia, zwanego dalej również „Organem”, wniosek o udostępnienie informacji publicznej w zakresie:

- „1. łącznej kwoty wypłaconej na nagrody w roku 2020 r.;
2. rozbicia ww. sumy na osoby, którym wypłacono nagrodę, wskazaną z imienia, nazwiska i pełnionej funkcji, wraz z wysokością wypłaconej nagrody, oraz uzasadnieniem dla przyznania nagrody;
3. Jeśli w roku 2020 r. doszło do zmiany na stanowisku Ministra, to (...) także o podanie powyższych informacji w odniesieniu do nagród wypłaconych w tym roku przez poprzednika.”.

Pismem z dnia 5 marca 2021 r., znak: ADP.0164.47.2021.AL, Minister Zdrowia zawiadomił Wnioskodawcę o przedłużeniu terminu udzielania odpowiedzi na wniosek do dnia 19 kwietnia 2021 r., zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, z uwagi na konieczności analizy zgromadzonej dokumentacji na potrzeby rozpatrzenia wniosku.

Następnie pismem z dnia 12 marca 2021 r., znak: ADP.0164.47.2021.AL Organ wystosował do Wnioskodawcy wezwanie w trybie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej do wykazania, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, że udostępnienie żądanej informacji, o której mowa w pkt 2 wniosku, jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wnioskodawca w terminie wskazanym w wezwaniu nie odpowiedział na wezwanie i nie przekazał do Ministra Zdrowia informacji przesądzającej o istnieniu szczególnie istotnego interesu publicznego w uzyskaniu dostępu do informacji objętych pkt 2 wniosku.

Nadmienić należy, że w zakresie pozostałych pytań zawartych we wniosku z dnia 19 lutego 2021 r., to jest pkt 1 i 3, dotyczących łącznej kwoty wypłaconych nagród przez Ministerstwo Zdrowia w roku 2020 r., Minister Zdrowia udzielił odpowiedzi pismem z dnia 7 kwietnia 2021 r., znak: ADP.0164.47.2021.AL, udostępniając wnioskowane informacje.

Wydając niniejszą decyzję Organ zważył, co następuje.

Stosownie do art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonym w tej ustawie.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej służy realizacji konstytucyjnego prawa dostępu do wiedzy na temat funkcjonowania organów władzy publicznej. Ustawa ta reguluje zasady i tryb dostępu do informacji, mających walor informacji publicznych, wskazuje, w jakich przypadkach dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniu oraz kiedy żądane przez wnioskodawcę informacje nie mogą zostać udostępnione. Ustawa o dostępie do informacji publicznej znajduje zastosowanie wyłącznie w sytuacjach, gdy spełniony jest jej zakres podmiotowy i przedmiotowy.

Zgodnie z art. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej.

Zgodnie z art. 3 ust.1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Przepis art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej określa katalog podmiotów zobligowanych do udostępnienia informacji publicznej. Stosownie do jego treści, obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności m.in. organy władzy publicznej.

W świetle powyższej regulacji nie ulega wątpliwość, iż Minister Zdrowia jako organ władzy publicznej, jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji mającej walor informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym

o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

Stosownie do art. 13 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2. Zgodnie z ust. 2 jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

Art. 16 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej stanowi, że odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej, następują w drodze decyzji, przy czym do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego z odstępstwami dotyczącymi terminu rozpoznania odwołania od decyzji (pkt 1) i dodatkowych wymogów uzasadnienia decyzji, zgodnie z którymi uzasadnienie decyzji o odmowie udostępnienia informacji zawiera także imiona, nazwiska i funkcje osób, które zajęły stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji, oraz oznaczenie podmiotów, ze względu na których dobra, o których mowa w art. 5 ust. 2, wydano decyzję o odmowie udostępnienia informacji (pkt 2).

Zgodnie z art. 104 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Mając na uwadze powyższe regulacje, w pierwszej kolejności Organ przeprowadził analizę, czy wnioskowana informacja stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej. W tym zakresie Organ ustalił, iż objęte pkt 2 wniosku informacje, dotyczące nagród przyznanych pracownikom Ministerstwa Zdrowia, stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, zgodnie z którym: *Każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną (...).*

Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. P 25/12, informację publiczną stanowi każda wiadomość wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne i osoby pełniące funkcje publiczne lub odnosząca się do władz publicznych, a także wytworzona lub odnosząca się do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Na tym tle w orzecznictwie sądowoadministracyjnym wskazuje się także, że informacja o wysokości zarobków osoby zatrudnionej przez podmiot publiczny [...], stanowi informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zgodnie z tym przepisem informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, również informacja o wydatkowaniu przez organ administracji publicznej środków publicznych. Z tych środków pochodzą m.in. wynagrodzenia osób zatrudnionych w organach administracji publicznej (tak: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego („NSA”) z dnia 18 lutego 2017 r., sygn. akt I OSK 796/14).

W świetle powyższego należało zatem uznać, że wnioskowane informacje dotyczące wydatkowania środków publicznych na nagrody osób zatrudnionych w administracji publicznej, stanowią informację publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W związku z powyższym, Minister Zdrowia zobowiązany był do rozpoznania wniosku, czego nie kwestionowano, jednocześnie udostępniając Wnioskodawcy informacje objęte pkt 1 i 3 wniosku.

Odnosząc się natomiast do treści pkt 2 wniosku, dotyczącego udostępnienia informacji o nagrodach przyznanych pracownikom Ministerstwa Zdrowia w roku 2020, poprzez podanie imienia, nazwiska, pełnionej funkcji, kwoty nagrody, oraz uzasadnienia przyznania nagrody, Organ wskazuje, iż w jego ocenie zakres żądanej w tym zakresie informacji ma charakter informacji przetworzonej, to jest takiej, która wymaga opracowania przez podmiot zobowiązany do udzielenia informacji, która zostanie przygotowana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów, przy użyciu dodatkowych sił i środków, na podstawie posiadanych przez niego danych.

W tym miejscu powtórzyć bowiem należy, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia

do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej nie zawiera definicji informacji przetworzonej. W literaturze i orzecznictwie przyjmuje się, że informacja przetworzona jest jakościowo nową informacją, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są materiały znajdujące się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego. Informacja przetworzona wymaga podjęcia przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej określonego działania intelektualnego w odniesieniu do odpowiedniego zbioru znajdujących się w jego posiadaniu informacji i nadania skutkom tego działania cech informacji publicznej. Przetworzeniem informacji jest zebranie lub zsumowanie szeregu informacji prostych, często na podstawie różnych kryteriów. (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie 23 czerwca 2014 r., sygn. akt II SA/Wa 699/14).

W orzecznictwie wskazuje się ponadto, iż o tym, że żądana informacja ma charakter informacji przetworzonej przesądza rozmiar i zakres żądanej informacji oraz stopień zaangażowania technicznych i osobowych środków podmiotu zobowiązanego do udostępnienia takiej informacji. W tym kontekście przyjmuje się, że informacja publiczna przetworzona to również taka informacja, na którą składa się określona suma informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego. Ze względu bowiem na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o wspomnianym prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, obliczeń, zestawień, wyciągów, czy usuwania danych chronionych prawem. Takie zabiegi czynią informacje proste informacją przetworzoną, której udzielenie jest skorelowane z potrzebą istnienia przesłanki interesu publicznego (por. wyroki NSA: z dnia 17 czerwca 2010 r., sygn. akt I OSK 495/10, z dnia 9 października 2012 r., sygn. akt I OSK 1737/12, z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt I OSK 976/11).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 23 września 2016 r., sygn. akt. II SA/Wa 501/16, uznał, że: „Uzyskanie żądanych przez wnioskodawcę informacji wiązać się zatem musi z potrzebą ich odpowiedniego przetworzenia, co nie zawsze należy utożsamiać z wytworzeniem rodzajowo nowej informacji. Przetworzenie

może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniu na potrzeby wnioskodawcy. Tym samym również suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ, czasochłonności, liczby zaangażowanych pracowników - może być traktowana jako informacja przetworzona (zob. np. wyrok NSA z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt I OSK 863/14; wyrok NSA z dnia 4 sierpnia 2015 r., sygn. akt I OSK 1645/14).

W wyroku z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt I OSK 792/11, NSA wprost postawił tezę, że „w pewnych wypadkach szeroki zakres wniosku wymagający zgromadzenia, przekształcenia (zanonimizowania) i sporządzenia wielu kserokopii określonych dokumentów, może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu zadań. Informacja wytworzona w ten sposób pomimo iż składa się z wielu informacji prostych będących w posiadaniu organu, powinna być uznana za informację przetworzoną bowiem powstały w wyniku wskazanych wyżej działań zbiór nie istniał w chwili wystąpienia z żądaniem o udostępnienie informacji publicznej”.

Oczekiwanie przez Wnioskodawcę, automatyzmu działania Organu, pozbawionego każdorazowej analizy zebranego materiału dowodowego, prowadziłoby do naruszenia podstawowych reguł postępowania administracyjnego, tj. indywidualnego charakteru postępowania administracyjnego – o czym mowa w art. 1 § 1 pkt 1 Kpa, obowiązku działania na podstawie przepisów prawa (art. 6 Kpa), art. 77 § 1 Kpa, obligującego Organ do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego zebranego w sprawie, art. 80 Kpa, obligującego Organ administracji publicznej do oceny całokształtu materiału dowodowego.

Mając na uwadze powyższe, po wnikliwej analizie charakteru i zakresu żądanych w pkt 2 wniosku informacji oraz obowiązujących przepisów prawa dotyczących dostępu do informacji publicznej i ich wykładni prezentowanych w literaturze i orzecznictwie, Organ stwierdza, co następuje.

W niniejszej sprawie, w ocenie Organu, istotą żądania udostępnienia informacji publicznej, zgłoszonego przez Wnioskodawcę w pkt 2 wniosku, jest udostępnienie informacji publicznej przetworzonej, tj. takiej, która co do zasady wymaga wydobycia poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez Organ zbiorów dokumentów i jest połączona z zaangażowaniem w ich pozyskanie określonych zasobów osobowych Organu, innych niż te wykorzystywane w bieżącej działalności. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, uprawnienie do uzyskania tego typu informacji przysługuje w zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Oznacza to, iż podmiot udostępniający informację przetworzoną, na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, przed udostępnieniem tej informacji musi ustalić i rozważyć, czy jej udostępnienie w zakresie wskazanym we wniosku jest „szczególnie istotne dla interesu publicznego”.

Mając na względzie prezentowaną w orzecznictwie sądów administracyjnych wykładnię pojęcia „szczególnie istotności dla interesu publicznego”, dopuszczalne jest uznanie, iż interes publiczny odnosi się do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych, jako pewnej całości, a uzyskanie określonych informacji powinno mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa usprawniając działanie jego organów (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 marca 2005 r. sygn. akt II SA/Wa 2225/04, z dnia 22 lutego 2006 r. sygn. akt II SA/Wa 1721/05 publ. Prok. I Pr. wkł. 2006/5/53, z dnia 23 października 2007 r., sygn. akt II SAB/Kr 37/07). Uzyskanie informacji przetworzonej wymaga od wnioskodawcy wykazania, że żądanie udostępnienia takiej informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego (wyrok NSA z dnia 7 grudnia 2011 r., sygn. akt I OSK 1505/11).

Zatem, w kwestii udzielania przez organy państwa informacji publicznej interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. usprawniałoby działanie jego organów.

W ocenie Organu, udzielenie przetworzonej informacji publicznej jest uzasadnione interesem publicznym o tyle, o ile może realnie przełożyć się, na przykład, na poprawę funkcjonowania działań organizacyjno-prawnych Organu bądź też na realizowane przez Ministra Zdrowia określonych zadań.

Odnosząc się do treści złożonego przez Wnioskodawcę wniosku o dostęp do informacji publicznej w zakresie objętym niniejszą decyzją, należy wyjaśnić, że w przedmiotowej sprawie nie występują okoliczności wskazujące na szczególnie ważny interes publiczny uzasadniający udostępnienie takiej informacji w rozumieniu przepisu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W ocenie Organu jest rzeczą oczywistą, że zakres danych określony w punkcie 2 wniosku jest tak szeroki, iż ich przygotowanie mogłoby to doprowadzić do ograniczonego funkcjonowania Organu, z uwagi na konieczność skierowania kilku pracowników do przygotowania przedmiotowych informacji w celu ich udostępnienia Wnioskodawcy. W gruncie rzeczy bowiem udostępnienie danych w kształcie objętym pkt 2 wniosku oznaczałoby konieczność zainicjowania po stronie Organu przeprowadzenia analizy całości dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych 670 pracowników, którzy w 2020 r. otrzymali nagrody oraz wyodrębnienia z całości posiadanej przez Organ dokumentacji danych, które umożliwiłyby udostępnienie informacji żądanych przez Wnioskodawcę w pkt 2 wniosku.

Stworzenie następnie, w oparciu o wyodrębnione informacje, zestawienia odpowiadającego kryteriom wskazanym przez Wnioskodawcę, byłoby działaniem nie tylko technicznym, ale również intelektualnym, czasochłonnym i wymagającym zaangażowania w ich pozyskanie określonych zasobów osobowych.

W celu stworzenia zestawienia będącego odpowiedzią na pkt 2 wniosku, ustalono bowiem, że w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. Ministerstwo Zdrowia wypłaciło nagrody ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe 670 pracownikom Ministerstwa.

Ze względu na fakt, że rozpatrywany wniosek w pkt 2, dotyczy informacji o każdym, oznaczonym z imienia i nazwiska, pracowniku, następną okolicznością, wymagającą ustalenia byłby status poszczególnych pracowników, którym przyznano nagrody, w kontekście dyspozycji art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Stosownie bowiem do tej normy, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz

przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Organ wziął pod uwagę, że pojęcie „osoby pełniące funkcje publiczne”, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, nie posiada ustawowej definicji. W tym zakresie uwzględniono stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 marca 2006 r. sygn. akt K 17/05, jak też stanowiska prezentowane w tym zakresie przez Naczelny Sąd Administracyjny, zgodnie z którym cechą wyróżniającą osobę pełniącą funkcję publiczną jest posiadanie określonego zakresu uprawnień pozwalających na kształtowanie treści wykonywanych zadań w sferze publicznej. Do tego katalogu należą takie stanowiska i funkcje, których sprawowanie jest równoznaczne z podejmowaniem działań wpływających bezpośrednio na sytuację prawną innych osób (por. wyroki NSA 8.7.2015 r., sygn. akt I OSK 1530/14 i z 20.9.2016 r., sygn. akt I OSK 168/16). Spod zakresu pojęcia funkcji publicznej wyłączone są natomiast stanowiska, choćby pełnione w ramach organów władzy publicznej, które mają jedynie charakter usługowy lub techniczny (por. wyrok NSA z 9.6.2017 r., I OSK 2130/15.).

Z uwagi na różnorodność grupy pracowników, którzy w 2020 roku otrzymali nagrody, ustalenie statusu 670 pracowników Ministerstwa Zdrowia, uwzględniającego powyższe wytyczne wynikające z orzecznictwa, wiązałoby się z koniecznością sprawdzenia akt osobowych ww. pracowników, w tym średnio 200 dokumentów znajdujących się w każdym aktach. W aktach przechowywane są bowiem zakresy obowiązków czy pełnomocnictwa, których treść i poszczególne zapisy należałoby poddać analizie na dzień przyznania nagrody. Weryfikacji wymagałoby również, czy poszczególni pracownicy, w okresie objętym zakresem wniosku, posiadali indywidualne upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych bądź np. zaciągania zobowiązań finansowych, ewentualnie inne dokumenty, kształtujące zakres ich kompetencji w sposób, który wskazywałby na pełnienie lub nie przez nie funkcji publicznych. Przyjmując, że do wykonania tej pracy skierowanych zostałoby 5 pracowników komórki właściwej do spraw kadrowych, a każdy z nich przez 40 godzin roboczych w pięciodniowym tygodniu pracy przeanalizowałby około 134 teczek akt osobowych, analiza ta trwałaby około tygodnia. Kolejne czynności, które Organ musiałby podjąć celem przygotowania odpowiedzi na wniosek obejmowałyby ponadto przygotowanie zapytań do pracowników, którzy w 2020 r. nie pełnili funkcji publicznej, czy wyrażają zgodę na udzielenie informacji o przyznanej im nagrodzie, zebranie oświadczeń od pracowników, ich analiza i sporządzenie wykazu stanowiącego odpowiedź na wniosek oraz wystąpienie o analizę prawną akt sprawy i dokonanie takiej analizy przez komórkę właściwą do spraw

prawnych. Przeanalizowano, że na wykonanie czynności wskazanych powyżej Organ potrzebowałby około 5 dni roboczych, angażując do tej pracy kolejnych 2 pracowników. Oddelegowanie do powyższych zadań co najmniej 5 pracowników działu kadr oraz co najmniej 1 pracownika działu prawnego na znaczny okres czasu (minimum miesiąc), miałoby negatywny wpływ na realizację podstawowych zadań Ministerstwa Zdrowia, bowiem działania, Organu w zakresie zakresów zadań wykonywanych przez ww. pracowników, doznałyby ograniczenia.

Zdaniem Organu powyższe okoliczności powodują, że rozpatrzenie pkt 2 wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 19 lutego 2021 r. wiązałaby się z koniecznością przetworzenia informacji publicznej, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Jak bowiem wskazuje się w tym zakresie w orzecznictwie, informacja przetworzona jest wynikiem działań wykraczających poza zakres działań mieszczących się w ramach podstawowych kompetencji organu; przy rozstrzyganiu tego typu spraw należy mieć na uwadze, iż ograniczenie wprowadzone przepisem art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej w zakresie udzielania informacji publicznej przetworzonej ma zapobiegać sytuacjom, w których działania organu skupiać się będą nie na funkcjonowaniu w ramach przypisanych kompetencji, lecz na czynnościach związanych z udzielaniem informacji publicznej (por. wyroki NSA z 5 września 2013 r., sygn. akt I OSK 953/13, I OSK 866/13, I OSK 865/13).

Zatem w związku z zakwalifikowaniem żądanych informacji, jako informacji przetworzonych, oraz faktem, że Wnioskodawca nie odpowiedział na wezwanie Organu do wykazania szczególnego interesu publicznego, a tym samym nie dał podstaw do ustalenia, w jakim celu potrzebuje i zamierza wykorzystać żądane informacje skonstatować należy, iż nie ma podstaw, aby stwierdzić, że Wnioskodawca posiadał w chwili składania wniosku indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej przetworzonej, o którą wnioskował. Stwierdzić więc należy, iż w sprawie nie została spełniona konieczna przesłanka, uzasadniająca uprawnienie udostępnienia tej informacji, wskazana w art. 3 ust. 1 pkt 1 in fine ustawy o dostępie do informacji publicznej, tj. nie stwierdzono, iż uzyskanie przez Wnioskodawcę objętych informacją pkt 2 wniosku informacji jest szczególnie istotne dla

interesu publicznego, a to w konsekwencji prowadzi do odmowy udostępnienia żądanej w tym zakresie informacji publicznej.

W orzecznictwie NSA wskazuje się bowiem, że z brzmienia art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej wynika, że nie wystarczy, aby uzyskanie informacji przetworzonej było istotne dla interesu publicznego, lecz ma być szczególnie istotne, co stanowi dodatkowy kwalifikator oceny, czy dany wnioskodawca ma prawo do jej uzyskania (zob. wyrok NSA z 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1870/10).

Działanie wnioskodawcy nie tylko w interesie indywidualnym, lecz w interesie „ponadindywidualnym” nie jest samoistnie wystarczające do przyjęcia „szczególnej istotności dla interesu publicznego” takiego działania. (por. wyrok NSA z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. akt I OSK 832/18). Organ nie stwierdził występowania tej przesłanki w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, Organ orzekł jak na wstępie.

Powtórzenia w tym miejscu wymaga, że pozostałe informacje, o których udostępnienie zwrócił się Wnioskodawca, zostały mu udostępnione zgodnie z wnioskiem.

W związku z treścią art. 16 ust. 2 pkt 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej należy wskazać, iż stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji zajęli następujący pracownicy Ministerstwa Zdrowia: Pan Marcin Wójtowicz – Dyrektor Biura Administracyjnego, Pani Anna Leks – Starszy Specjalista w Wydziale Organizacji i Kontroli Wewnętrznej w Biurze Administracyjnym, Pan Dominik Gajewski – Zastępca Dyrektora w Departamencie Prawnym, Pan Jarosław Kapłon – radca prawny w Wydziale Obsługi Prawnej i Legislacji I w Departamencie Prawnym oraz Pani Monika Chrapusta – radca prawny w Wydziale Obsługi Prawnej i Legislacji I w Departamencie Prawnym.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 127 § 3 k.p.a., art. 127a § 1 i 2 k.p.a. i art.129 § 2 k.p.a. w zw. z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, od decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Ministra Zdrowia z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W trakcie biegu w/w terminu strona może zrzec się wobec Ministra Zdrowia prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jeśli strona skorzysta z tego prawa decyzja stanie się ostateczna i prawomocna z dniem doręczenia Ministrowi

Zdrowia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Od decyzji, w stosunku do której zrzeczono się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Na podstawie art. 137 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. strona może cofnąć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przed wydaniem decyzji przez Ministra Zdrowia. Organ ponownie rozpatrujący sprawę nie uwzględni jednak cofnięcia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli prowadziłoby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny.

Na podstawie art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), dalej „p.p.s.a.”, skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub ponaglenie, przewidziany w ustawie. Jednakże, jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa. Zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zwanego dalej „WSA”, za pośrednictwem Ministra Zdrowia w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji. Wpis od skargi, który należy uiścić na rachunek bankowy WSA lub gotówką do kasy tego sądu, wynosi 200 zł. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych lub o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (prawo pomocy). Wniosek może zostać złożony przed wszczęciem postępowania sądowo - administracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek o udzielenie prawa pomocy należy złożyć do WSA. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze WSA może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru.

Otrzymują:

1. Strona.
2. a/a.

Z upoważnienia **MINISTRA ZDROWIA**
DYREKTOR
Biura Administracyjnego
Marcin Wójtowicz
Marcin Wójtowicz

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 RODO¹ informujemy, że:

1. Administratorem Państwa danych osobowych jest Minister Zdrowia z siedzibą w Warszawie (00-952), przy ul. Miodowej 15, z którym można kontaktować się listownie lub za pomocą e-mail: kancelaria@mz.gov.pl.
2. Administrator wyznaczył z inspektora ochrony danych, z którym mogą się Państwo kontaktować poprzez e-mail: iod@mz.gov.pl lub listownie na adres siedziby administratora.
3. Państwa dane osobowe przetwarzane będą na podstawie art. 6 ust. 1 pkt c) RODO w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze wynikającego z przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.
4. Państwa dane osobowe mogą być przekazane wyłącznie podmiotom, które uprawnione są do ich otrzymania na podstawie przepisów prawa lub podmiotom, którym Administrator powierzył przetwarzanie danych osobowych na podstawie zawartej umowy.
5. Nie przetwarzamy Państwa danych w sposób zautomatyzowany, w tym w formie profilowania. Nie przekazujemy Państwa danych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych.
6. Państwa dane osobowe będą przechowywane na podstawie przepisów prawa o archiwizacji oraz zgodnie z obowiązującą w Ministerstwie Zdrowia instrukcją kancelaryjną.
7. Posiadają Państwo prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, przenoszenia danych, wniesienia sprzeciwu.
8. Mają Państwo prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uznają Państwo, że przetwarzamy dane osobowe z naruszeniem przepisów prawa.
9. Podanie danych osobowych jest dobrowolne, jednakże jest warunkiem rozpatrzenia Państwa wniosku.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych osobowych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).

"OPŁATA POBRZA"
TAXE PERÇUE-POL
Umowa z Poczta Polska
NR ID: 434478M

20.04.2021

ADP.0164.47.2021

886399 2021-04-16 03 POLECONA ZPO

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

721605

R

2020

Poczta Polska	zł	gr
Opłata pobrana		